

3 P-517/07-101

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U OSIJEKU

P R E S U D A

TRGOVAČKI SUD U OSIJEKU, u ime Republike Hrvatske, po sucu pojedincu Gordani Njari u pravnoj stvari tužitelja TOMISLAV JONJIĆ iz Zagreba, Našička 19 kojeg zastupa punomoćnik Dinko Jonjić odvjetnik iz Imotskog protiv tuženika STEČAJNA MASA SLAVONIJA d.d. iz Županje, J.J. Strossmayera 65 kojeg zastupa stečajni upravitelj Luka Lešić iz Županje, radi utvrđenja tražbine i isplate (VPS 2.210.545,22 kn) nakon održane i zaključene glavne javne rasprave dana 10. srpnja 2012. u nazočnosti pun. tužitelja, a u odsutnosti tuženika, te ročišta za objavu presude od 25. srpnja 2012. u odsutnosti stranaka

presudio je

27.8.12.
2012. od 4.9.12.
Davorin Čan

I Utvrđuje se da postoji tražbina tužitelja prema tuženiku u iznosu od 915.304,80 kn kao tražbina III isplatnog reda tražbina viših isplatnih redova.

II Odbija se tužbeni zahtjev u dijelu kojim tužitelj traži utvrđenje tražbine u iznos od 100.373,72 kn.

III Tuženik je dužan tužitelju platiti iznos od 1.085.247,00 kn sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 21. svibnja 2001. do 31. prosinca 2007. u skladu sa Uredbom o visini stope zatezne kamate, od 1. siječnja 2008. do 30. lipnja 2011. po stopi od 14% godišnje, a od 1. srpnja 2001. do isplate po stopi od 12% godišnje, a u slučaju promjene eskontne stope HNB, prema eskontnoj stopi HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanom za pet postotnih poena te mu naknaditi trošak parničnog postupka sa zateznom kamatom tekućom od dana donošenja presude do isplate po stopi od 12% godišnje, sve u roku od 8 dana.

IV Odbija se tužbeni zahtjev za iznos od 109.620,00 kn.

V Tuženik je dužan tužitelju platiti trošak postupka u iznosu od 398.110,10 kn u roku od 8 dana.

- 2 -

3 P-517/07-101

Obrazloženje

Tužitelj je podnio tužbu protiv tuženika radi utvrđenja osporene tražbine u iznosu od 2.444.960,72 kn.

U tužbi navodi da je nakon otvaranja stečajnog postupka nad Slavonija d.d. u stečaju iz Županje pravodobnom prijavom od 2. listopada 2000. prijavio svoju tražbinu u iznosu od 2.624.149,20 kn koja se odnosi na pružene a neplaćene odvjetničke usluge i to isključivo zastupanje tuženika pred sudovima i upravnim tijelima te je uz prijavu tražbine dostavio preslike podnesaka odnosno zapisnika s raspravnih ročišta na kojima su označeni brojevi predmeta.

Dodaje da je ujedno zatražio da se dio tražbine tj. iznos od 1.194.867,00 kn koji se odnosi na odvjetničke usluge pružene u posljednjih 6 mjeseci u smislu čl. 87. st. 1 i 2 Stečajnog zakona prizna kao obveza stečajne mase a preostali iznos od 1.429.282,20 kn svrsta u isplatni red određen čl. 71. Stečajnog zakona.

Navodi da je tuženik priznao tužitelju iznos od 179.188,48 kn svrstavajući ga u III isplatni red dok je za iznos od 2.444.960,72 kn tužitelj upućen u parnicu radi utvrđenja osporene tražbine rješenjem Trgovačkog suda u Osijeku broj St-57/00. od 9. svibnja 2001.

Tužitelj je uz tužbu dostavio prijavu tražbine u stečajnom predmetu ovoga suda broj St-57/00 od 2. listopada 2000. u kojoj su navedeni naziv suda odnosno drugog državnog tijela pred kojim je tužitelj zastupao tuženika, broj predmeta, datum poduzimanja pojedine parnične radnje, iznos nagrade i tarifni broj Odvjetničke tarife koji je primijenjen prilikom izračuna nagrade. (list spisa 4)

Tuženik u odgovoru na tužbu na ročištu od 6. ožujka 2002. navodi da tužitelj nije dokumentirao svoje potraživanje slijedom čega se je obratio Hrvatskoj odvjetničkoj komori radi ishoda očitovanja o opravdanosti troškova koji su temelj za prijavljenu tražbinu, a da nije osporavao postojanje računa koje bi eventualno tužitelj izdao tuženiku za obavljene usluge.

Tužitelj navodi da je nakon otvaranja stečajnog postupka stečajni upravitelj odbio tužiteljevu ponudu da nastavi zastupati tuženika te je tužitelj stečajnom upravitelju preporučenom poštom poslao ne samo prijavu u stečajnu masu nego i cjelokupne spise u svim predmetima u kojima je zastupao tuženika što znači sve tužbe, sve podneske i sve raspravne zapisnike skupa s popisom predmeta na kojima su specificirano navedeni sudovi pred kojima postupak teče, broj predmeta i vrijednost spora što znači da je pri odlučivanju o priznavanju tužiteljeve tražbine st. upravitelj tuženika raspolagao svom potrebnom dokumentacijom.

Dodaje da je st. upravitelj tuženika podnio prijavu Hrvatskoj odvjetničkoj komori u kojoj tvrdi da tužitelj nema pravo na nagradu za radnje koje je poduzeo zbog postojanja „ugovora o paušalu“ kojim se je tužitelj odrekao „svih navedenih troškova i paušala osim odvjetničke tarife“ te da mu tužitelj nije ispostavio račun za izvršenu uslugu.

Tužitelj navodi je st.upravitelj uz navedenu prijavu priložio ugovor o pružanju odvjetničkih usluga koji je ugovor raskinut malo nakon potpisivanja a temeljem tog ugovora Slavonija d.d. tužitelju nikada nije ništa isplatila.

Navodi da paušalni honorar koji je predviđen navedenim ugovorom je ograničen na „nagradu za savjet i mišljenje te trošak telefona odnosno poštarine“, odnosno „stvarne troškove“ obzirom na to da Tbr. 38. st. 1 Tarife Hrvatske odvjetničke komore propisuje da se paušalna naknada i nagrada ne mogu ugovoriti za radnje odnosno odvjetničke usluge pružene pred sudovima i drugim državnim tijelima.

Nadalje, tužitelj je u podnesku naveo vrijednost predmeta spora za svaki od predmeta u kojima je zastupao tuženika pred sudovima odnosno drugim državnim tijelima.

Tuženik u podnesku od 10. siječnja 2002. ponavlja ranije iznijete navode da tužitelj uz prijavu tražbine nije dostavio relevantnu dokumentaciju te da niti za jednu obavljenju radnju nije ispostavio račun na temelju kojeg bi se u poslovnim knjigama tuženika mogla knjižiti obveza prema tužitelju slijedom čega je st.upravitelj priznao samo onaj dio tražbine za koju je postojao relevantan dokument u vidu ugovora o pružanju odvjetničkih usluga.

Tužitelj u podnesku od 31. siječnja 2003. navodi da je tuženika zastupao u svim predmetima koji su navedeni u prijavi u stečajnu masu s tim da to nije bilo zastupanje po nekakvom ugovoru koji da je i postojao ne bi mogao isključiti primjenu Odvjetničke tarife pri zastupanju na sudovima i drugim državnim tijelima, te da se radilo o zastupanju po punomoći izdanoj za potrebe svakog pojedinog spisa, a ne temeljem generalne punomoći.

U podnesku od 15. rujna 2009. st.upravitelj tuženika Luka Lešić navodi da je razriješen dužnosti st. upravitelja te da više nema ovlasti zastupati tuženika, a ujedno ostaje kod svih ranije iznijetih navoda.

Tužitelj je u skladu s ukidbenim rješenjem Visokog Trgovačkog suda RH u Zagrebu Pž-4190/10-7 od 10. svibnja 2011. preinačio tužbu na način da predlaže da sud donese presudu kojom će obvezati tuženika da tužitelju isplati iznos od 1.194.867,00 kn sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 21. svibnja 2001. do isplate te utvrditi postojanje tražbine tužitelja prema tuženiku u iznosu od 1.015.678,52 kn kao tražbine III isplatnog reda viših isplatnih redova te obvezati tuženika da tužitelju naknadi trošak postupka sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od dana donošenja presude do isplate.

Podneskom od 9. svibnja 2012. tužitelj je dostavio u spis preslike dijelova predmeta u kojima je zastupao tuženika pred sudovima odnosno drugim državnim tijelima (list spisa 164-195).

Dodaje da zbog proteka vremena kao i zbog toga što je više puta selio odvjetnički ured u Zagrebu više ne može pronaći ugovor o pružanju pravnih usluga koji je svojedobno bio sklopio s društvom Slavonija d.d. Županja, te ističe da je navedeni ugovor bio sklopljen na određeno vrijeme, da je uskoro raskinut, da u vrijeme trajanja tog ugovora nije bio generalni opunomoćenik Slavonije d.d. nego su to društvo istodobno zastupali i drugi odvjetnici, te da je prisilnim propisima zabranjeno anulirati primjenu odvjetničke tarife u postupcima pred sudom i upravim tijelima odnosno da prema tadašnjoj kao i prema sadašnjoj Tarifi o

nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika je dopušteno odvjetniku ugovoriti s pravnom osobom pružanje pravne pomoći za naknadu u paušalnom iznosu, osim za radnje zastupanja pred sudovima i državnim tijelima.

U dokaznom postupku sud je pročitao dokumentaciju u spisu koju čine: prijava tražbine u stečajnom predmetu St-57/00., dopis tuženika od 11. listopada 2000., dopis tužitelja od 11. listopada 2000., dopis tuženika Hrvatskoj odvjetničkoj komori od 9. veljače 2001., dopis tuženika od 25. ožujka 1999., preslika rješenja St-57/00-308 od 24. studenog 2003., očitovanje RH Ministarstvo financija Carinska uprava Carinarnica Osijek od 21. ožujka 2012. sa preslikom punomoći i žalbom, očitovanje Prekršajnog suda u Županji od 28. ožujka 2012., očitovanje Općinskog suda u Županji od 2. siječnja 2012., preslika dokumentacije koju je dostavio tužitelj uz podnesak od 9. svibnja 2012., te očitovanje Hrvatske odvjetničke komore od 23. svibnja 2012.

Osim toga, izvršen je uvid u prijavu potraživanja tužitelja u stečajnu masu Slavonija d.d. Županja koja je sastavni dio stečajnog predmeta ovoga suda St-57/00. te u ovršni predmet Općinskog suda u Županji poslovni broj Ovr-157/00., pamične predmete ovoga suda broj P-1227/01. (ranije P-599/99.), P-358/01, P-147/06, P-887/05 (spojeni predmeti P-464/98 i P-221/98) i P-56/01.

Pored navedenog sud je zatražio očitovanje od Općinskog suda u Županji da li je u kaznenom predmetu poslovni broj K-165/98. tužitelj zastupao Slavoniju d.d. Županja kao oštećenika te da li u spisu prileži i njegova punomoć, kao i očitovanje Carinarnice Osijek da li je u predmetu broj 4397/II;P2587/1,2/99 tužitelj zastupao Slavoniju d.d. iz Županje kao okrivljenika te da li u spisu prileži njegova punomoć.

Nije sporno između stranaka da je tužitelj kao stečajni vjerovnik u stečajnom postupku nad Slavonija d.d. iz Županje prijavio svoju tražbinu u iznosu od 2.624.149,20 kn na ime izvršenih odvjetničkih usluga, zastupanja tuženika pred sudovima i drugim državnim tijelima dana 2. listopada 2000. (list spisa 4-5)

Isto tako nije sporno da je rješenjem ovoga suda poslovni broj St-57/00 od 9. svibnja 2001. tužitelju djelomično priznata tražbina u iznosu od 179.188,48 kn dok je za iznos od 2.444.960,72 kn tužitelj upućen u pamicu radi utvrđenja osporene tražbine.

Tijekom postupka tužitelj je preinačio tužbu na način da od tuženika potražuje isplatu iznosa od 1.194.867,00 kn na ime pružanja odvjetničkih usluga u posljednjih 6 mjeseci prije otvaranja stečajnog postupka nad tuženikom zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 21. svibnja 2001. do isplate, te utvrđenje postojanja tražbine tužitelja prema tuženiku u iznosu od 1.015.678,52 kn kao tražbine III isplatnog reda viših isplatnih redova.

Iz navedenog slijedi da tužitelj sada od tuženika potražuje ukupno iznos od 2.210.545,52 kn a ne 2.444.960,72 kn kako je to prvobitno naveo u tužbi.

Uvidom u prijavu tražbine koja je sastavni dio stečajnog predmeta ovoga suda broj St-57/00. sud je utvrdio da je tužitelj za svaki pojedinačni iznos koji od tuženika potražuje po osnovu pruženih odvjetničkih usluga točno naveo broj predmeta, naziv suda odnosno upravnog tijela kod kojeg se isti vodi, datum podnošenja podneska odnosno raspravnog zapisnika, tarifni broj odvjetničke tarife koji je primijenjen i iznos nagrade za svaku poduzetu

radnju a u podnesku od 14. ožujka 2002. (list spisa 16) je naveo i vrijednost predmeta spora u svakom od pojedinačno nabrojanih predmeta.

Tužitelj je uz navedenu prijavu priložio sve podneske odnosno raspravne zapisnike specificirane u prijavi tražbine iz kojih je vidljiva označena vrijednost predmeta spora, a uz podnesak od 9. svibnja 2012. je dostavio i preslike dijelova spisa u kojima je zastupao tuženika iz kojih je također vidljiva vrijednost predmeta spora. (list spisa 176-191)

Zbog velikog broja predmeta u kojima je tužitelj zastupao tuženika kod različitih sudova odnosno upravnih tijela, u cilju ekonomičnosti postupka sud je po službenoj dužnosti izvršio uvid samo u one parnične odnosno ovršne predmete u kojima tužitelj uz prijavu tražbine nije dostavio dokaz da je podneske za koje potražuje nagradu predao nadležnim sudovima odnosno upravnim tijelima.

Uvidom u ovršni predmet Općinskog suda u Županji poslovni broj Ovr-157/00. i parnične predmete ovoga suda poslovni broj P-1227/01 (ranije vođen kod Općinskog suda u Županji pod poslovnim brojem P-599/99.), P-358/01, P-147/06, P-887/05 (spojeni predmeti P-464/98 i P-221/98 ranije vođeni kod Općinskog suda u Županji) i P-56/01 sud je utvrdio da u istima prileži punomoć tužitelja za zastupanje tuženika te da je tužitelj doista i izvršio sve radnje za koje potražuje nagradu u tim predmetima.

Dopisom od 2. siječnja 2012. Općinski sud u Županji je izvijestio ovaj sud da je tužitelj zastupao tuženika kao oštećenika te da je dana 6. lipnja 2000. podnio prijedlog za opoziv uvjetne osude uz koji je priložio i punomoć (list spisa 144), a Carinarnica Osijek je dopisom od 21. ožujka 2012. izvijestila ovaj sud da je tužitelj zastupao Slavoniju d.d. Županja i Ivana Milasa iz Osijeka u navedenom predmetu te je podnio žalbu na rješenje broj P-2587/1,2/99. od 25. svibnja 2000. a uz žalbu je priložio punomoć. (list spisa 156-159)

Sud nije mogao izvršiti uvid u predmet Prekršajnog suda u Županji poslovni broj G-122/99. budući da je spomenuti spis izdvojen iz općeg arhiva te je predan u industrijsku preradu po odobrenju Državnog arhiva u Vukovaru od 26. veljače 2009. (dopis Prekršajnog suda u Županji od 28. ožujka 2012. – list spisa 160)

Tijekom postupka tuženik nije osporavao da je tužitelju dao punomoć za zastupanje u predmetnima specificiranim u prijavi tražbine a niti da je tužitelj izvršio sve radnje za koje potražuje nagradu za zastupanje, već je jedino tvrdio da je između stranaka postojao zaključen ugovor o zastupanju – paušalu te da tužitelj ima pravo na nagradu samo u visini u skladu s odredbama navedenog ugovora.

Tužitelj tijekom postupka tvrdi da je navedeni ugovor raskinut ubrzo nakon što su ga stranke zaključile te da je navedeni ugovor obuhvaćao samo usluge davanja usmenih i pismenih savjeta i pravnih mišljenja a ne i radnje zastupanja pred sudovima i državnim organima jer je to protivno Tbr. 38. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika.

Do zaključenja glavne rasprave tuženik nije dostavio predmetni ugovor a tužitelj je predložio da sud službenim putem zatraži navedeni ugovor od Hrvatske odvjetničke komore budući da isti više ne posjeduje zbog protoka vremena i selidbe svog odvjetničkog ureda u više navrata.

Očitujući se na upit suda Hrvatska odvjetnička komora je dopisom od 23. svibnja 2012. (list spisa 193) izvijestila sud da ugovor o pružanju pravne pomoći od 11. veljače 1999. nikada nije dostavljen Hrvatskoj odvjetničkoj komori na odobrenje slijedom čega nisu u mogućnosti dostaviti presliku navedenog ugovora.

Prema ocjeni ovoga suda nije od utjecaja za donošenje odluke u ovoj pravnoj stvari činjenica da su stranke zaključile ugovor o pružanju pravne pomoći od 11. veljače 1999. iz razloga što sukladno Tbr. 38. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika iz 1993. (NN 69/93, 81/93, 16/94 i 11/96) koja je bila na snazi u vrijeme zaključenja predmetnog ugovora, pružanje pravne pomoći može odvjetnik ugovoriti s pravnom osobom u paušalnom iznosu, osim za radnje zastupanja pred sudovima i državnim organima, a navedeni ugovor odvjetnik mora prijaviti odvjetničkoj komori.

Na identičan način je regulirana posebna vrsta ugovaranja nagrade za rad i u Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika iz 2004. i 2009.

Iz navedenog slijedi da tužitelj ima pravo obračunati za radnje zastupanja pred sudovima i državnim organima nagradu u skladu sa Tarifom a ne u skladu sa ugovorom o pružanju pravne pomoći od 1. veljače 1999. kako to tvrdi tuženik, a koji uz to nikada nije niti prijavljen Hrvatskoj odvjetničkoj komori, a iz dopisa samog tuženika od 25. ožujka 1999. je vidljivo da je tužitelj dana 23. ožujka 1999. uputio tuženiku obavijest o raskidu ugovora o pružanju pravnih usluga te od ponude tuženika izražene u dopisu od 3. veljače 1999. (list spisa 33)

Sud je ocijenio da nisu od utjecaja za odluku u ovoj pravnoj stvari navodi st. upravitelja tuženika da više nije ovlašten zastupati tuženika u ovoj pravnoj stvari jer je razriješen dužnosti nakon zaključenja stečajnog postupka nad Slavonija d.d., rješenjem ovoga suda poslovni broj St-57/00-308 od 24. studenog 2003.

Ovo iz razloga što je o tome pravno stajalište zauzeo drugostupanjski sud u svojoj odluci Pž-1415/07-3 od 30. ožujka 2007.) u kojoj se navodi da se zaključenjem st. postupka ne gasc ovlasti st. upravitelja u cijelosti jer je stečajni upravitelj i dalje dužan zastupati stečajnu masu u sporovima koje protiv stečajne mase vode stečajni vjerovnici.

Računskom provjerom visine nagrade koju tužitelj potražuje za pojedine radnje specificirane u prijavi tražbine, sukladno vrijednosti predmeta spora te tarifnim brojevima odvjetničke tarife koje je tužitelj primijenio, sud je utvrdi da tužitelj nije pravilno obračunao nagradu za sastav ovršnog prijedloga u ovršnom predmetu Trgovačkog suda u Zagrebu Ovr od Ovr-12478/98 od 20. studenog 1998., za sastav tužbe od 3. svibnja 1999., za sastav obrazloženog podneska u ovršnom predmetu Trgovačkog suda u Zagrebu broj Iv-19464/97 od 17. rujna 1999., za sastav žalbe u zemljišno-knjižnom predmetu Općinskog suda u Županji Z-360/00 od 13. ožujka 2000., za sastav prijedloga za povrat u prijašnje stanje u ovršnom predmetu Općinskog suda u Županji Ovr-893/00 od 10. ožujka 2000., za trošak zastupanja tuženika na ročištu od 21. ožujka 2000. u parničnom predmetu Općinskog suda u Županji P-599/99, i za sastav podneska od 7. travnja 2000. u parničnom predmetu Općinskog suda u Županji poslovni broj P-930/99.

U ovršnom predmetu Trgovačkog suda u Zagrebu Ovr-12478/98 tužitelju za sastav prijedloga za ovrhu od 20. studenog 1998. sukladno Tbr. 11 Tarife o nagradama i naknadi

troškova za rad odvjetnika (NN 69/93, 87/93, 16/94 i 11/96), u daljnjem tekstu Tarife, s obzirom na vrijednost predmeta spora od 926.676,50 kn pripada pravo na nagradu u iznosu od 9.570,00 kn a ne 21.700,00 kn.

Za sastav tužbe podnijete protiv Županijske banke d.d. kod Trgovačkog suda u Osijeku dana 03. svibnja 1999., sukladno Tbr. 7 i Tbr. 42 Tarife s obzirom na vrijednost predmeta spora od 5.910.400,00 kn tužitelju pripada pravo na nagradu u iznosu od 59.404,00 kn a ne 73.640,00 kn.

Za sastav obrazloženog podneska od 17. rujna 1999. u ovršnom predmetu Općinskog suda u Zagrebu poslovni broj Iv-19464/97 sukladno Tbr. 11 Tarife s obzirom na vrijednost predmeta spora od 6.164.358,00 kn, tužitelju pripada pravo na nagradu u iznosu od 61.950,00 kn a ne u iznosu od 135.957,20 kn.

Za sastav žalbe od 13. ožujka 2000. u zemljišno-knjižnom predmetu Općinskog suda u Županji poslovni broj Z-360/00, sukladno Tbr. 19 Tarife s obzirom na vrijednost predmeta spora od 981.180,14 kn, tužitelju pripada pravo na nagradu u iznosu od 5.310,00 kn a ne 10.120,00 kn.

Za sastav prijedloga za povrat u prijašnje stanje od 10. ožujka 2000. u ovršnom predmetu Općinskog suda u Županji poslovni broj Ovr-893/00, sukladno Tbr. 11 t. 3 u svezi s Tbr. 8 Tarife s obzirom na vrijednost predmeta spora od 981.180,14 kn tužitelju pripada pravo na nagradu u iznosu od 5.310,00 kn a ne 10.120,00 kn.

Za zastupanje tuženika na ročištu od 21. ožujka 2000. u parničnom predmetu Općinskog suda u Županji poslovni broj P-599/99., sukladno Tbr. 9. t. 4 u svezi s Tbr. 7 Tarife s obzirom na vrijednost predmeta spora od 42.020.878,00 kn, tužitelju pripada pravo na nagradu u iznosu od 25.000,00 kn a ne 100.000,00 kn.

Za sastav podneska od 7. travnja 2000. u parničnom predmetu Općinskog suda u Županji poslovni broj P-930/99. sukladno Tbr. 8 st. 3 u svezi s Tbr. 7 Tarife s obzirom na vrijednost predmeta spora od 42.020.878,00 kn, tužitelju pripada pravo na nagradu u iznosu od 25.000,00 kn a ne 50.000,00 kn.

Budući da je stečaj nad tuženikom otvoren dana 28. kolovoza 2000. tužitelj potražuje od tuženika iznos od 1.015.678,52 kn koji se odnosi na odvjetničke usluge za zastupanje tuženika za razdoblje do 28. veljače 2000. kao stečajni vjerovnik sukladno odredbi čl. 71. Stečajnog zakona (NN 44/96, 29/99, 129/00) dok se iznos od 1.194.867,00 kn koji se odnosi na odvjetničke usluge za zastupanje tuženika za posljednjih 6 mjeseci prije otvaranja st. postupka nad tuženikom, namiruje kao ostale obveze stečajne mase u skladu sa odredbom čl. 87. st. 1 i 2 Stečajnog zakona.

Na temelju rezultata provedenog dokaznog postupka, svakog dokaza posebno i svih dokaza zajedno sud je došao do uvjerenja da je tužbeni zahtjev kojim tužitelj traži utvrđenje tražbine u iznosu od 1.015.678,52 kn kao tražbine III isplatnog reda viših isplatnih redova djelomično osnovan za iznos od 915.304,80 kn a neosnovan je za iznos od 100.373,72 kn koji iznos čini više obračunata nagrada za zastupanje tuženika za ranije citirane radnje poduzete do 28. veljače 2000. (sastav ovršnog prijedloga od 20. studenog 1998, sastav tužbe od 3. svibnja 1999. i sastav podneska od 17. rujna 1999.)

Slijedom navedenog valjalo je presuditi kao u točki I i II izreke presude.

Isto tako, sud je došao do uvjerenja da tužitelj osnovano potražuje od tuženika na ime obračunate nagrade za zastupanje tuženika u posljednjih 6 mjeseci do otvaranja st. postupka nad tuženikom odnosno za razdoblje od 28. veljače 2000. do 28. kolovoz 2000. iznos od 1.085.247,00 kn zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od dana podnošenja tužbe 21. svibnja 2001. do 31. prosinca 2007. u skladu s Uredbom o visini stope zatezne kamate, a od 1. siječnja 2008. do isplate u skladu s odredbom čl. 29. st. 1 i 2 Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ br. 35/05. i 41/08. u daljnjem tekstu ZOO-a), a da neosnovano potražuje iznos od 109.620,00 kn koji iznos čini više obračunata nagrada za zastupanje tuženika u ranije citiranim predmetima za radnje poduzete u razdoblju od 28. veljače 2000. do 28. kolovoz 2000. (sastav žalbe od 13. ožujka 2000., sastav prijedloga za povrat u prijašnje stanje od 10. ožujka 2000., za zastupanje na ročištu od 21. ožujka 2000. i sastav podneska od 7. travnja 2000.)

Slijedom navedenog valjalo je presuditi kao u točki III i IV izreke presude.

Odluka o trošku temelji se na odredbi iz čl. 154. st. 1 a u svezi s čl. 155. ZPP-a pa je tužitelju koji nije uspio samo u razmjerno neznatnom dijelu svog zahtjeva, a zbog tog dijela nisu nastali posebni troškovi (manje od 10%) s obzirom na vrijednost predmeta spora (2.210.545,22 kn) dosuđen trošak parničnog postupka u iznosu od 398.110,10 kn koji iznos čini: trošak zastupanja po punomoćniku – odvjetniku u skladu s Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (NN 69/93, 81/93, 16/94, 11/96, 91/04, 37/05, 59/07 i 148/09.) u iznosu od **198.215,84 kn** – za sastav tužbe u iznosu od 22.410,00 kn (Tbr. 7), za pristup na ročište od 6. ožujka 2000. – 22.410,00 kn, za pristup na ročište od 10. listopada 2002. – 22.410,00 kn, za pristup na ročište od 17. travnja 2003. – 22.410,00 kn, za pristup na ročište od 27. svibnja 2003. – 22.410,00 kn, za pristup na ročište od 09. rujna 2003. – 22.410,00 kn, (Tbr. 9. t. 1) za sastav žalbe od 7. listopada 2003. – 28.012,00 kn, (Tbr. 10. t. 1) sa ukupnim pripadajućim PDV-om od 22% (Tbr. 42) u iznosu od 35.743,84 kn, u iznosu od **101.981,76 kn** za zastupanje punomoćnika – odvjetnika u skladu s Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika 91/04, 37/05, 59/07 i 148/09.) - na ime sastava žalbe od 21. prosinca 2008. – 27.637,00 kn (Tbr. 10.t. 1), za pristup na ročište od 10. prosinca 2008. – 5.527,50 kn, za pristup na ročište od 23. rujna 2009. – 5.527,50 kn (Tbr. 9. t. 5), za pristup na ročište od 11. listopada 2011. – 22.110,00 kn, za pristup na ročište od 15. studenog 2011. – 22.110,00 kn (Tbr. 9. t. 1), s ukupnim pripadajućim PDV-om od 23% u iznosu od 19.069,76 kn (Tbr. 42), i iznos od **82.912,50 kn** za pristup na ročište od 26. travnja 2012. – 22.110,00 kn (Tbr. 9. t.1), za sastav podneska od 28. svibnja 2012. – 22.110,00 kn (Tbr.8. t. 1), za pristup na ročište od 10. srpnja 2012. – 22.110,00 kn (Tbr. 9. t. 1), s ukupnim pripadajućim PDV-om od 25% u iznosu od 16.582,50 kn (Tbr. 42) kao i trošak sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 10.000,00 kn i presudu u iznosu od 5.000,00 kn u skladu sa Tarifom sudskih pristojbi Tbr. 1 t. 1 i Tbr. 2 t. 1 a koja je sastavni dio Zakona o sudskim pristojbama (NN br. 74/95, 57/96, 137/02, 26/03 - pročišćeni tekst i 125/11.)

Sud nije tužitelju dosudio trošak pristupa na ročište od 14. siječnja 2002. u iznosu od 22.410,00 kn budući da pun. tužitelja nije bio nazočan na navedenom ročištu.

Isto tako sud nije tužitelju dosudio trošak pristupa na ročište od 10. prosinca 2008. i 23. rujna 2008. u punom iznosu nego 25% od iznosa od 22.110,00 kn koji mu pripada

sukladno vrijednosti predmeta spora jer su navedena ročišta odgođena prije početka raspravljanja.

U Osijeku 25. srpanj 2012.

SUDAC
Gordana Njari, v.r.

POUKA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ove presude može nezadovoljna stranka izjaviti žalbu Visokom Trgovačkom sudu RH u Zagrebu u roku od 8 dana pismeno u 4 primjerka putem ovog suda.

ZA TOČNOST OTPRAVKA

Ovlašteni službenik:

Sanja Bah

A handwritten signature in black ink, appearing to read "Sanja Bah", is written over the printed name.